

Tống Mỹ Linh đã xử trí binh sĩ vô lễ với mình như thế này

Từ xưa anh hùng yêu mỹ nhân, trong lịch sử có rất nhiều nhân vật vì hồng nhan mà nổi cơn thịnh nộ, ví dụ như Ngô Tam Quế vì Trần Viên Viên mà trở mặt với Lý Tự Thành, như Lữ Bố vì Điêu Thuyền, mà trở mặt thành thù với Đổng Trác, nhưng mà cũng có bữa tiệc “tuyệt anh” của Sở Trang Vương.

Sở Trang Vương bày tiệc đãi quần thần, trong đó có một thần tử trêu ghẹo ái thiếp, ái thiếp làm rơi mũ quan của người này, Sở Trang Vương liền ra lệnh tất cả thần tử đồng loạt cởi bỏ mũ quan, việc làm này giữ được tính mạng của người này. Về sau Sở Trang Vương thua trận, có một đại thần liều chết để cứu, Sở Vương rất cảm động, người đó nói đại vương còn nhớ bữa tiệc tuyệt anh không?

Có thể thấy độ lượng là một loại hào phóng của người chủ (chủ nhà). Nhiều lúc thực sự còn có hiệu quả tốt hơn là xử phạt đối phương. Ông có thể khiến đối phương một lòng tình nguyện góp sức cho mình, Tưởng Giới Thạch trong thời kỳ dân quốc cũng từng có sự trải nghiệm như vậy. Đó là vào mùa xuân năm 1931.

Tưởng Giới Thạch đưa phu nhân Tống Mỹ Linh đến trụ sở trường quân đội Hoàng Phố ở Nam Kinh để thị sát.

Vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành của Tống Mỹ Linh khiến rất nhiều quân lính Hoàng Phố chấn động, vẻ bề ngoài duyên dáng sang trọng, cử chỉ ưu nhã thoát tục tỏa sáng trước mắt mọi người. Một binh sĩ trẻ tuổi của Quốc Dân Đảng khi đứng trước phu nhân Tưởng để chào đã không kìm chế được lòng hâm mộ mà nắm lấy bàn tay nõn nã trắng mịn của Tống Mỹ Linh đang đứng cạnh Tưởng Giới Thạch.

Tống Mỹ Linh biến đổi sắc mặt. Sau khi về đến phủ, vệ sinh dẫn lính đi đưa anh đến phủ. Tống Mỹ Linh như đã nhìn thấu tâm tư của anh ta, đôi mắt giận dữ nói: “Anh nói xem, anh làm tôi xấu hổ? Bất trung bất nghĩa, đáng bị tội gì hả? Anh ta dẫm chân một cái đứng nghiêm, nhìn bà một cách ngậy đại, môi run rẩy một lúc: “Phu nhân... thực sự.. quá đẹp!”

Binh sĩ này tên là Diêu Thành Liệt, là một học viên của trụ sở trường quân đội Hoàng Phố, anh vô cùng ngưỡng mộ dung mạo của Tống Mỹ Linh, lúc này anh biết mình lành ít dữ nhiều, biết rằng bản thân có thể sẽ bị đầu lìa khỏi cổ, nhưng vận mệnh hình như không tồi tệ như vậy. Tưởng Giới Thạch kêu Tống Mỹ Linh xử trí chuyện này. Tống Mỹ Linh vốn là người nổi tiếng ngoại giao xuất sắc, nghĩ ngợi thoáng qua, hiểu rằng anh này chỉ vì hâm mộ mình mà không kiềm chế được cảm xúc, nên dịu sắc mặt, quay ra nói chuyện với anh ta như một người chị.

Anh được mời ở lại trong phủ mình để ăn cơm tối, đích thân phu nhân Tưởng xuống bếp. Nếu nói ở trên sân kiểm duyệt, anh chỉ là ngưỡng mộ vẻ đẹp của Tống Mỹ Linh, thì giờ này phút này, anh càng bị chinh phục vì nhân phẩm, sự giáo dục và tài học của bà. Tống Mỹ Linh còn gọi điện thoại cho trường quan trụ sở trường quân đội Hoàng Phố, ra lệnh không được làm khó anh. Ăn tối xong, Tống Mỹ Linh còn biểu diễn một bản serenade: "Spring dream" bằng piano và tặng anh một chiếc đồng hồ mạ vàng sản xuất từ Anh, rồi tiễn anh về trường bằng chiếc xe Chevrolet theo đúng lễ nghi.

Có người nói anh may mắn bám vào được một cái váy tốt. Vì trong khi các học viên cùng cấp bậc đang khổ sở tập luyện để tăng cấp bậc, thì anh đã thăng cấp lên làm đoàn trưởng. Khi những người đó rất khó khăn mới thăng cấp lên vị trí doanh trưởng, đoàn trưởng, thì anh đã là một vị trung tướng rồi.

Tống Mỹ Linh cũng thường xuyên quan tâm anh mà không chút che đậy, bà điều anh đến bên cạnh mình. Lý do mà bà công khai là, trong chiến dịch chống quân Nhật tại Thái Hành Sơn, anh lập công lớn. Đúng vậy, trận chiến Thái Hành Sơn, anh đã thăng lên làm sư trưởng, không chỉ bố trí cẩn mật, chỉ huy thích đáng, mà trong lúc khẩn cấp, còn có thể tiên phong đi đầu, dũng cảm giết địch. Do vậy uy danh của anh vang dội. Nhưng cũng chính vì Diêu Thành Liệt không từ bỏ được Tống Mỹ Linh, nên trong lúc anh vốn dĩ có thể có cơ hội thăng tiến trong sự nghiệp, thì lại lựa chọn rời khỏi. Năm 1947, anh cởi bỏ tướng phục, đi đến Mỹ, làm một thương nhân. Về sau cả đời không cưới vợ, có người hỏi anh có phải là người theo chủ nghĩa độc thân không, anh nói chỉ cần gặp được cô gái có tướng mạo và phong thái giống Tưởng phu nhân thì có thể suy nghĩ.

Nhưng thông qua việc Tưởng Giới Thạch xử lý Diêu Thành Liệt, có thể thấy tổng thống Tưởng không phải là người tầm thường, ông tin tưởng vợ của mình, đồng thời lại không gây khó dễ cho đối phương, quả thật là một anh hùng hiếm có.

Châu Yến (biên dịch)

Ng:DKN